

arbejdsmarkedet, vi er interesseret i, at de er der, men den mulighed er man med denne her ordning med til at ødelægge.

Kunne hr. Duetofts sunde fornuft og sociale samvittighed ikke udvirke, at man får ændret det?

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Lige i forlængelse af det sidste om efterlønnen: Jeg synes, jeg før hørte hos hr. Peter Duetoft lidt samvittighed, der gnavede, som vi måske kan tage mere fat i, når vi kommer frem til januar og ser det egentlige lovforslag.

Men jeg skal bare sige til hr. Peter Duetoft som punkt 1, at hvis CD og regeringen havde villet, var over 90 mandater i Folketinget jo klart imod forringelser af efterlønnen.

Punkt 2: CD var imod at forringe dagpengenes størrelse, men det er altså det, der nu gennemføres for de unge. En ung faglært, der har været 6-7 år i arbejde, kan nu risikere at komme på 82 pct. af dagpengemaximum. Det er da en nedsættelse af satsen, der er til at forstå.

Eller tag den ældre over 50 år, der fremover risikerer at ryge på bistandshjælp. Det er da også en nedsættelse af satsen, der er til at forstå.

Til sidst, selv om jeg såmænd egentlig ikke behøver at kommentere det, for jeg tror ikke, hr. Peter Duetoft selv synes, det er en god idé: at kalde en særlig lav bistandssats for flygtninge for at være forbedret integration, tror jeg ikke hr. Peter Duetoft normalt vil skrive under på.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Duetoft kan ikke fralægge sig ansvaret for, at den kulturpolitik, der bliver ført her i landet, jo udspringer af de rammer, der bliver lagt i Folketinget.

Når Folketinget vælger med hr. Duetofts stemme at tillade, at kulturministeren støvsuger i ministeriet og finder 5 mio. kr. til nogle såkaldt nødlidende københavnske teatre, så er det et valg. Men det er også et fravalg. Det er et fravalg af, at de samme 5 mio. kr. f.eks. kunne have været brugt til en gammastrålekanon på et af vore hospitaler, sådan at nogle flere kræftpatienter kunne komme til behandling, eller de kunne have medvirket til at hjælpe de sindslidende, som også er et punkt, hr. Duetoft sætter højt.

Det er altså et valg, der bliver truffet, og det er et valg, som hr. Duetoft ikke kan skubbe fra sig.

Meget af det, der så bliver lavet for vore kulturpenge, er noget bras, og det hjælper jo ikke noget, at hr. Duetoft kritiserer det, når det er hr. Duetoft, der afsætter pengene og dermed åbner for, at alt det bras kan blive lavet for penge, som i stedet kunne være gået til at hjælpe psykisk syge og kræftsyge patienter.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil gerne starte med at sige undskyld til hr. Thulesen Dahl, for jeg kan ikke læse, hvad jeg selv har skrevet om det første spørgsmål. Det er altså ikke af ond vilje; det er mine kragetæer. Folk sagde engang, at jeg skulle have været læge, fordi jeg har en skrift ligesom sådan nogle.

Til hr. Aage Frandsen: Jeg er enig i, at der er et socialt problem; men alternativet var mere negativt.

Vi trøstede os med, at en del af fagbevægelsen sagde, at det var måden. Samtidig var der altså et ønske fra vores side om at sørge for, at mennesker blev belønnet for at være længere på arbejdsmarkedet; og vi kunne ikke finde en model, der kunne fastholde den profil, der var tidligere med at starte højt og slutte lavt, samtidig med at vi ville lokke folk til at blive længere på arbejdsmarkedet.

Jeg vil godt minde hr. Aage Frandsen om, hvad jeg faktisk sagde i min ordførertale, nemlig: Hvad var alternativet?

Det fører mig over til hr. Frank Aaen.

Hr. Frank Aaen fremstiller det – og det ligger også lidt i hr. Aage Frandsens synspunkt – som om vi bare kunne finde 90 mandater her i Folketinget, der kunne bevare efterlønnen, så var alle problemer løst. Jeg har netop i min ordførertale forsøgt at argumentere for, at uden en beslutning fra 90 mandater herinde ville efterlønnen forsvinde om 2, 3, 4 år, når den var svulmet så meget, at angrebene kom i en uendelighed, og mennesker derfor gik på efterløn, før de i virkeligheden drømte om det, altså en form for terroreffekt over for efterlønnen. Selv om der var 90 mandater nu eller i morgen eller i overmorgen, der vil bevare den gamle ordning, ville de alligevel om 3-4 år blive mødt af en økonomisk nødvendighed, der gjorde, at efterlønsordningen i den gamle form lukkede. Så kan man godt være utilfreds med nogle procenter et eller andet sted; men hvis alternativet var,